

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 7C/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820200318
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Srogončíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2022:5820200318.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo sudkyňou JUDr. Miriam Srogončíkovou v právnej veci žalobkyne: U. Ž., B.. XX. X. XXXX, X. I.Á. Č.. XXX, zastúpená splnomocneným zástupcom: JUDr. Jaroslav Kokavec, advokát so sídlom ul. 1. mája 12, Liptovský Mikuláš, proti žalovaným: 1/ T. Ž., B.. XX. X. XXXX, X. Z. J. XX, B. a 2/ T. Ž.D., B.. XX. X. XXXX, X. Z. J. XX, B., žalovaní 1/ a 2/ zastúpení splnomocneným zástupcom: JUDr. Slavomír Bachynec, advokát so sídlom Podbiel 177, o zaplatenie 954,91 Eur s príslušenstvom a o zaplatenie 954,91 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I/ Súd žalobu voči žalovanej 1/ **z a m i e t a**.

II/ Žalovaný 2/ je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyni 954,91 Eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 20. 12. 2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III/ Vo zvyšnej časti súd žalobu voči žalovanému 2/ **z a m i e t a**.

IV/ Žalobkyňa je **p o v i n n á** nahradiť žalovanej 1/ trovy konania v rozsahu 100%, ktoré budú vyčíslené v uznesení, vydanom po právoplatnosti rozsudku.

V/ Žalovaný 2/ je **p o v i n n ý** nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 68%, ktoré budú vyčíslené v uznesení, vydanom po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 14. 2. 2020 žalobkyňa žiadala, aby súd zaviazal žalovanú 1/, aby jej zaplatila sumu 954,91 Eur s úrokom z omeškania 8% ročne od 3. 3. 2018 do zaplatenia a žalovaného 2/ zaplatiť jej sumu 954,91 Eur s úrokom z omeškania 8% ročne od 3. 3. 2018 do zaplatenia. Žalobu odôvodnila tým, že spoločne so žalovanými 1/ a 2/ uzatvorili ako dlžníci so Slovenskou sporiteľňou, a.s., Bratislava zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 16. 5. 2011, na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 5700 Eur so splatnosťou dňa 17. 4. 2021. Ona dňa 17. 2. 2018 na základe výzvy veriteľa zaplatila splátku úveru 92,19 Eur a dňa 2. 3. 2018 zaplatila sumu 2772,54 Eur, spolu 2 864,73 Eur. Na ňu a žalovaných pripadal podiel na záväzku na zaplatenie dlhu pre každého v jednej tretine, teda na každého suma 954,91 Eur. Túto sumu je každý zo žalovaných povinný jej zaplatiť. Ona žalovaných na zaplatenie vyzvala listami zo dňa 9. 12. 2019, ho žalovaní jej zaplatiť odmietli.

2. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej 1/, svedkyne T. U. a oboznámením listinných dôkazov, založených v súdnom spise a dospel k záveru, že je potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

3. Podľa § 511 Občianskeho zákonníka:

(1) Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

(2) Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili.

(3) Ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

4. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobkyňa sa voči žalovaným 1/ a 2/ domáha zaplatenia 954,91 Eur s úrokom z omeškania 8% ročne od 3. 3. 2018 do zaplatenia, voči každému zo žalovaných, na tom skutkovom základe, že dňa 16. 5. 2011 so žalovanými 1/ a 2/ uzatvorili so Slovenskou sporiteľňou, a.s. so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00151653 ako spoludlžníci zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej zaplatila uvedenej banke dňa 17. 2. 2018 splátku 92,19 Eur a dňa 2. 3. 2018 zaplatila sumu 2772,54 Eur, spolu 2 864,73 Eur, čo bolo nad rámec jej podielu na spoločnom záväzku a preto žiada od žalovaných ako solidárne zaviazaných dlžníkov, aby jej zaplatili každý po 954,91 Eur, čo je tretina zo sumy, ktorú banke ona zaplatila nad rámec svojho podielu na spoločnom záväzku z úveru.

5. Žalovaní sa proti žalobe bránili tým, že žalobkyňa úver nesplácala, oni boli nútení ho splácať, hoci celú istinu použila sama žalobkyňa a im z nej neposkytla ani časť. Úver však splácali ako spoludlžníci, pretože pri výkone rozhodnutia by banka siahla na ich majetok, pretože žalobkyňa nič nevlastnila. Oni z úveru zaplatili celkovo 10031 Eur. Podľa zmluvy malo byť splatených 11 841,04 Eur. Majú za to, že pokiaľ má žalobkyňa výhrady voči sume uhradenej banke, ktorú si čiastočne uplatňuje voči nim, je dôvodné preskúmať, či sú vo veci pasívne legitimovaní. Pasívne vecne legitimovaná môže byť Slovenská sporiteľňa, a.s., pokiaľ prijala sumu vyššiu ako 11 481,04 Eur. Žalovaní sa proti žalobe bránili aj námietkou premlčania uplatneného práva a tvrdením, že medzi nimi a žalobkyňou bola uzatvorená dohoda o tom, že záväzok z úveru splatí výlučne žalobkyňa

6. Žalobkyňa tvrdenie žalovaných 1/ a 2/, že by došlo medzi nimi k dohode o tom, že úver bude splácať výlučne ona, poprela. Uviedla, že žalovaná 1/ bola spoludisponentkou účtu, na ktorý boli vyplatené peniaze z úveru. Žalobkyňa tvrdila, že dôvodom, pre ktorý si so žalovanými zobrali z banky úver, bola potreba zaplatiť dlhy za jej bývalého manžela - syna žalovaných 1/ a 2/. Žalovaná 1/ poprela, že by bola spoludisponentkou účtu, na ktorý bol poskytnutý úver a že by úver čo len čiastočne použila a tvrdila, že všetky dlhy svojho syna zaplatila ona ešte pred tým, ako si žalobkyňa zobrala úver z banky.

7. Súd z vykonaného dokazovania konštatuje, že medzi stranami nebolo sporné, že dňa 16. 5. 2011 bola medzi žalobkyňou a žalovanými 1/ a 2/ ako dlžníkmi a Slovenskou sporiteľňou, a.s. so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00151653 ako veriteľom uzatvorená zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej uvedená banka poskytla žalobkyňi a žalovaným 1/ a 2/ úver vo výške 5700 Eur - Spotrebný úver na čokoľvek. Z uvedenej úverovej zmluvy súd zistil, že žalobkyňa a žalovaní 1/ a 2/ ako dlžníci sa zaviazali zaplatiť tento úver s úrokom 14,90% ročne, v 119 splátkach, od prvého čerpania úveru do dňa 31. 5. 2011 vo výške 40,74 Eur mesačne, k poslednému dňu kalendárneho mesiaca a od 17. 6. 2011 vo výške 95,16 Eur mesačne, k 17. dňu v kalendárnom mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 17. 4. 2021, celková čiastka spojená s úverom bola dohodnutá vo výške 11 481,04 Eur. Medzi stranami ostalo sporné, či medzi žalobkyňou a žalovanými 1/ a 2/ ako spoločne zaviazanými dlžníkmi došlo k dohode o splácaní úveru tak, že žalobkyňa sa zaviazala, že úver bude splácať výlučne sama. Žalovaní 1/ a 2/ v tejto súvislosti tvrdili, že jednak úverovú zmluvu uzatvorili výlučne na základe žiadosti žalobkyne, ktorá ich o to požiadala po tom, čo jej samotnej banka úver odmietla poskytnúť a jednak tvrdili, že všetky peniaze z úveru použila výlučne žalobkyňa, oni z nich nepoužili ani časť.

8. Súd konštatuje, že žalovaní 1/ a 2/ neunesli dôkazné bremeno ohľadne svojho tvrdenia, že medzi nimi a žalobkyňou ako spoločne zaviazanými dlžníkmi došlo k dohode, že úver bude splácať výlučne žalobkyňa. Z ust. § 511 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka vyplýva, že medzi spoločne zaviazanými dlžníkmi môže byť uzavretá dohoda o tom, aké sú ich podiely na spoločnom dlhu. Formu dohody zákon nestanovuje, v zmysle ust. § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka (a contrario) dohoda spoludlžníkov teda môže byť aj písomná, ústna alebo aj uskutočnená konkludentne, t.j. samotným konaním.

9. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenaajú prijatie návrhu.

Podľa § 44 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak je návrh určený dvom alebo viacerým osobám, a z jeho obsahu vyplýva, že úmyslom navrhovateľa je, aby všetky osoby, ktorým je návrh určený, sa stali stranou zmluvy, je zmluva uzavretá, ak všetky tieto osoby návrh prijímú.

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavovať.

10. Súd z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaní 1/ a 2/ ani neozrejmili, kedy a v akej forme/akým spôsobom mala byť medzi nimi a žalobkyňou uzatvorená dohoda o tom, že žalobkyňa bude výlučne sama zaviazaná zo záväzku z úverovej zmluvy. Žalovaná 1/ síce v rámci svojho výsluchu dňa 6. 9. 2021 uviedla, že žalobkyňa sa v banke pred tým, ako podpísali úverovú zmluvu, vyjadрила, že ten úver bude splácať ona, no ani z tohto výsluchu žalovanej 1/ nevyplývalo, že by oni so žalovaným 2/ na toto vyjadrenie žalobkyne nejako reagovali - na to, aby došlo k uzavretiu dohody o splácaní dlhu, by muselo dôjsť k prijatiu návrhu na uzavretie dohody, ktorý podľa žalovanej 1/ uskutočnila žalobkyňa v banke pred uzavretím úverovej zmluvy, pričom súd poukazuje na ust. § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenaajú prijatie návrhu. Z výsluchu svedkyne T. U.Č. - zamestnankyne banky, ktorá so sporovými stranami vybavovala uzavretie úverovej zmluvy, súd nezistil, že by sa žalobkyňa vôbec vyjadрила tak, ako uviedla žalovaná 1/, teda, že by vyhlásila, že úver bude splácať ona. Uvedená svedkyňa v rámci svojej výpovede dňa 24. 1. 2022 naopak uviedla, že „ žalobkyňa a jej svokrovci sa teda dohodli, že úver budú splácať spoločne a peniaze dostali „ . Žalobkyňa poprela tvrdenie žalovanej 1/, že by sa vyjadрила, že úver bude splácať ona - žalobkyňa. Súd podotýka, že pokiaľ žalovaní 1/ a 2/ tvrdili existenciu dohody o splácaní dlhu výlučne žalobkyňou a na preukázanie dohody poukazovali na to, že uzavretie zmluvy o úvere bolo výlučne iniciatívou žalobkyne, ktorá ich presvedčila na to, aby zmluvu uzatvorili aj oni z dôvodu, že banka jej samotnej odmietla úver poskytnúť a tiež, že prvé dva roky po uzavretí úverovej zmluvy splátky úveru splácala výlučne žalobkyňa, tieto skutočnosti samy osebe (hoci by aj boli preukázané) neznamenaajú, že medzi žalobkyňou a žalovanými 1/ a 2/ došlo k uzavretiu dohody o splácaní dlhu výlučne žalobkyňou. Existencia určitých skutočností, ktoré môžu do istej miery nasvedčovať pravdepodobnosti, že medzi spoludlžníkmi došlo k dohode o splácaní spoločného dlhu, ešte neznamenaá, že by preukázaná existencia dohody o splácaní spoločného dlhu - súd poznamenáva, že naopak určité okolnosti svedčia o opaku tvrdenia žalovaných 1/ a 2/ o dohode o splácaní dlhu výlučne žalobkyňou - napr. v rámci svojho výsluchu žalovaná 1/ uviedla, že ona sa žalobkyne pred podpisom úverovej zmluvy spýtala, na čo potrebuje peniaze a ona jej povedala, že ešte majú zaplatiť dve splátky na auto a o zvyšok aby sa nestarala. Žalovaná 1/ uviedla, že jej prekážalo, že jej žalobkyňa takto odpovedala, ale pre dobro v rodine zmluvu podpísala. V podaní zo dňa 14. 9. 2021 žalovaní 1/ a 2/ uviedli, že v roku 2012 žalobkyňa podala návrh na rozvod manželstva s ich synom a preto od roku 2011 by žalobkyňa za ich syna určite dobrovoľne nič nezaplatila. Súd je názoru, že

podľa samotných žalovaných už manželstvo žalobkyne a ich syna v roku 2011 bolo neusporiadané, je nelogické, že by žalovaná 1/ po odpovedi žalobkyne, akú dostala na svoju otázku ohľadne toho, na čo žalobkyňa potrebuje úver (podľa tvrdenia žalovanej 1/), bola ochotná spolu so svojím manželom - žalovaným 2/, podpísať v prospech žalobkyne úverovú zmluvu a spoľahnúť sa na jej neformálne vyhlásenie, že úver bude splácať výlučne sama. Navyše ako vyplynulo z rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 5C/53/2015-182 zo dňa 20. 4. 2018, kde ako sporové strany vystupovali totožné subjekty ako v prebiehajúcom konaní a okrem nich ešte ako žalovaný 1/ L. Ž., B.. X. X. XXXX, X. Z. J. XX, B. - syn žalovaných 1/ a 2/ a bývalý manžel žalobkyne, prvý návrh na rozvod manželstva so synom žalovaných 1/ a 2/ žalobkyňa podala už dňa 7. 4. 2011, t.j. mesiac pred uzavretím dotknutej úverovej zmluvy. Z toho súd vyvodil, že už v tom čase museli byť vzťahy medzi žalobkyňou a jej vtedajším manželom - synom žalovaných 1/ a 2/ vážne narušené a poťažne aj vzťahy medzi žalobkyňou a samotnými žalovanými 1/ a 2/ ako jej vtedajšími svokrovcami. Súd preto nepovažuje za pravdepodobné, že by aj v tom čase, keď žalobkyňa bola v rozvodovom konaní s ich synom, žalovaní 1/ a 2/ mali k nej takú dôveru, aby sa spoľahli na jej ústne vyjadrenie o tom, že úver bude splácať výlučne sama a úverovú zmluvu by podpísali s tým, že peniaze z úveru budú vyplatené výlučne žalobkyňi a ona ich použije na vlastné potreby, resp. na žalovanými vopred nezistený účel, keďže podľa žalovanej 1/ jej žalobkyňa na otázku, na čo potrebuje úver, odpovedala, že na dve splátky za auto a o ostatné nech sa (žalovaná 1/) nestará.

Súd zdôrazňuje, že bolo na žalovaných 1/ a 2/, ktorí tvrdili existenciu dohody o splácaní spoločného dlhu, aby preukázali jednoznačne a bez pochybností, že k uzavretiu takejto dohody naozaj došlo.

Keďže súd nezistil existenciu dohody o splácaní spoločného dlhu medzi žalobkyňou a žalovanými 1/ a 2/, tak platí, že ich podiely na spoločnom záväzku sú rovnaké, t.j. na každého z nich pripadá podiel 1/3. Zo správy Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 9. 12. 2021 vyplynulo, že predmetný úver bol splatený dňa 2. 3. 2018 a že celkovo bolo na úver zaplatené 13609,32 Eur, čo je o 2 128,28 Eur viac, ako bola celková čiastka spojená s úverom podľa úverovej zmluvy (11481,04 Eur) z dôvodu, že dlžníci sa omeškali so splácaním splátok, z ktorého dôvodu im banka účtovala aj úroky z omeškania. Súd teda zistil, že na tretinový podiel každého z dlžníkov na záväzku z úverovej zmluvy pripadá čiastka 4 536,44 Eur (13609,32 Eur : 3 = 4 536,44 Eur). Medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa na splatenie úveru doteraz zaplatila sumu 5560,27 Eur, a to tak, že čiastku 1224,02 zaplatila prostredníctvom svojho bývalého manžela L. Ž. (syna žalovaných 1/ a 2/), ktorému posielala na účet splátky úveru tak, ako to vyplýva z rozsudku Okresného súdu Námestovo v konaní sp. zn. 5C/53/2015, čiastku 1471,52 Eur zaplatila priamo žalovaným 1/ a 2/ na základe rozsudku Okresného súdu Námestovo v konaní sp. zn. 5C/53/2015 a čiastku 2772,54 Eur a 92,19 Eur zaplatila priamo banke - toto vyplýva z vyjadrenia zástupcu žalobkyne na pojednávaní dňa 9. 6. 2021 ohľadne splácania úveru žalobkyňou, ktorého správnosť potvrdil zástupca žalovaných na rovnakom pojednávaní (poznámka súdu : v zápisnici o pojednávaní je uvedené, že žalobkyňa zaplatila na splatenie úveru celkovo 5564,07 Eur, čo však nezodpovedá súčtu jednotlivých čiastok, ktorými splatila úver, ako ich uviedol jej zástupca na uvedenom pojednávaní - súčet týchto čiastok je 5560,27 Eur). Keďže žalobkyňa z celkovej sumy, ktorá bola na úver zaplatená, zaplatila 5560,27 Eur, zvyšok zaplatila žalovaná 1/, pretože zo správ banky, ale aj výpovede svedkyne T. U. vyplynulo, že úver splácali len žalobkyňa a žalovaná 1/, nie žalovaný 2/ - zástupca žalovaných 1/ a 2/ v rámci záverečnej reči na pojednávaní dňa 24. 1. 2022 uviedol, že „ úver nespľácal len žalovaný 2/ a žalovaná 1/ úver splácala „ . Súd potom konštatuje, že žalobkyňa na splatenie úveru zaplatila o 1023,83 Eur viac, než pripadá na jej podiel na spoločnom záväzku. Voči žalovanej 1/ však žalobkyňa nemôže žiadať, aby jej nahradila, čo zaplatila nad rámec svojho podielu, pretože žalovaná 1/ sumu 4 536,44 Eur, ktorá pripadla na jej podiel na spoločnom záväzku, banke zaplatila, takže súd žalobu voči nej zamietol ako nedôvodnú.

11. Vo vzťahu k žalobe voči žalovanému 2/ sa súd zaoberal námietkou premlčania, ktorú vzniesol voči uplatnenému právu. Žalobkyňa si žalobou uplatnila právo na zaplatenie splátky úveru zo dňa 17. 2. 2018 vo výške 92,19 Eur a dňa 2. 3. 2018 vo výške 2772,54 Eur. Žalobkyňa podala žalobu dňa 14. 2. 2020. V tomto prípade sa uplatní 3-ročná všeobecná premlčacia lehota v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka, pretože žalobkyňa si voči žalovaným uplatnila právo na náhradu toho, čo za spoludlžníka zaplatila nad rozsah svojho podielu na spoločnom záväzku. Premlčacia lehota začala plynúť dňom, kedy sa právo mohlo vykonať prvý raz, t.j. v deň nasledujúci po splatnosti záväzku žalovaného 2/. Žalobkyňa vyvolala splatnosť svojej pohľadávky na náhradu plnenia, ktoré zaplatila za žalovaného 2/ výzvou zo dňa 9. 12. 2019, ktorá bola preukázateľne žalovanému 2/ doručená dňa 19. 12. 2019 (v tomto prípade sa na splatnosť záväzku žalovaného 2/ aplikuje ust. § 563 Občianskeho zákonníka). Ako vyplýva z vyjadrenia

k výzve, datovaného 19. 12. 2019, ktoré spísal zástupca žalovaných 1/ a 2/ a doručil ho zástupcovi žalobkyne, zástupca žalovaných 1/ a 2/ v ňom reaguje na výzvu žalobkyne na zaplatenie jej regresného nároku, takže súd dospel k záveru, že (najneskôr) v deň vyhotovenia tohto vyjadrenia už musela byť žalovaným 1/ a 2/ výzva žalobkyne doručená. Zo žiadneho dôkazu však súd nezistil, že by žalovanému 2/ bola výzva žalobkyne na zaplatenie doručená skôr než dňa 19. 12. 2019. Prvým dňom omeškania žalovaného 2/ so splnením jeho záväzku je deň nasledujúci po doručení výzvy na zaplatenie, t.j. deň 20. 12. 2019, čo je aj deň, kedy začala v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka plynúť premlčacia lehota. Námieta premlčania, ktorú vzniesol žalovaný 2/, je teda nedôvodná. Keďže súd zistil, že žalovaný 2/ na splatenie úveru nezaplatil doteraz žiadnu peňažnú čiastku, hoci bol rovnako ako žalobkyňa a žalovaná 1/ zaviazaný na splácanie úveru, žalobkyňa má voči nemu právo, aby jej nahradil, čo zaňho zaplatila banke nad rámec svojho podielu na spoločnom záväzku z úveru. Vzhľadom na to, že žalobkyňa si voči žalovaným 1/ a 2/ uplatnila náhradu splátky zo dňa 17. 2. 2018 vo výške 92,19 Eur a dňa 2. 3. 2018 vo výške 2772,54 Eur, voči každému zo žalovaných podiel 1/3, ktorý na nich pripadá (ako upresnil jej zástupca na pojednávaní dňa 24. 1. 2022), na podiel žalovaného 2/ z týchto splátok pripadá 30,73 Eur (jedna tretina z 92,19 Eur) a 924,18 Eur (jedna tretina z 2772,54 Eur) , spolu 954,91 Eur. Súd preto žalovaného 2/ zaviazal, aby žalobkyni zaplatil uvedenú čiastku, spolu s úrokom z omeškania 5% ročne od 19. 12. 2019 do zaplatenia. Žalobkyňa si uplatnila úrok z omeškania 8% ročne, čomu súd vyhovieť nemohol, pretože podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V čase, kedy žalovaný 2/ začal byť v omeškani so splnením svojho záväzku voči žalobkyni, čo bolo v deň nasledujúci po doručení jej výzvy na zaplatenie, datovanej 9. 12. 2019 a súd má preukázané, že to bolo (najneskôr) dňa 19. 12. 2019, ako bolo už uvedené, tak prvým dňom omeškania žalovaného 2/ so splnením jeho záväzku je deň nasledujúci po doručení výzvy na zaplatenie, t.j. deň 20. 12. 2019. Ku dňu 20. 12. 2019 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0%, žalobkyni preto súd mohol priznať úrok z omeškania 5% ročne od 20. 12. 2019 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti súd žalobu voči žalovanému 2/ ako nedôvodnú zamietol.

12. O náhrade trov konania o žalobe voči žalovanej 1/ súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že ich priznal žalovanej 1/, ktorá bola v konaní úspešná.

13. O náhrade trov konania o žalobe voči žalovanej 1/ súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že ich priznal žalobkyni, ktorá bola v konaní čiastočne úspešná. Žalobkyňa si voči žalovanému 2/ uplatnila zaplatenie 954,91 Eur s úrokom z omeškania 8% ročne od 3. 3. 2018 do zaplatenia, čo vrátane úroku z omeškania, vyčísleného ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 1259,22 Eur (istina 954,91 Eur + vyčíslený úrok z omeškania 304,31 Eur = 1259,22 Eur). Súd žalobkyni voči žalovanému 2/ priznal istinu 954,91 Eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 20. 12. 2019 do zaplatenia, čo vrátane úroku z omeškania, vyčísleného ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 1059,16 Eur (istina 954,91 Eur + vyčíslený úrok z omeškania 104,25 Eur = 1059,16 Eur). Úspech žalobkyne teda predstavuje 84%, úspech žalovaného 2/ je 16%, čistý úspech žalobkyne je 68% (rozdiel medzi úspechom žalobkyne 84% a úspechom žalovaného 2/ 16%).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 362 ods. 1 C.s.p.). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde Krajskom súde v Žiline.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 C.s.p. uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.